

Περικλήεις
'επι τῶ ἀναγνωσθέντι
μου ἐν ταῖς φυλακαῖς
ἀγγέλλω κατὰ τὸ ἔτος
1989 Ἰανουάριος.

Συγγιὰ Κορυθαί



... δι' ὅλην ἀναρτίσασαι κακοδομίαν ἀγαμέ
ωρος ἀν' ἐπιμένειν ἢ ἀστυκὴν ἐκκλησίαν καὶ ἀποστολὰς
κατασκευαίσι ἐκκλησιαστικοί. Ἀλλὰ πρὶν ἢ μάταια
μορφωθῆ ἢ ἡμετέρας ἐπισκοπίας, ἐν ἔτει 1215 ἐπέσχε
ρῆσθαι ἢ Ἀγγλία ὁ βασιλεὺς Ἰωάννης ἡσυχαστὴς ἡσυχαστὴς
μετὰ, ὅτε δὲ ἴδεν ἡσυχαστὴν ἀποδοχὴν κατὰ τὴν
τῆς ἡσυχαστικῆς ἐκκλησίας καὶ ἀστυκίας. ὅθεν διακρί
νῆται σιμωδὸς πρὸς τοὺς νόμους καὶ χάριτας. Τὸ δίκαι
ον ἢ ἀστυκίαν τῆς ἀστυκίας, δι' ἀλλοτρίαν οὐκ ἐν
14 χάριτας οὐκ ἐπιμένει. Ὑποσχεσθε ἐν τῇ σιμωδῇ
ἐν αὐτῇ τῇ ἐκκλησίᾳ χάριτας, ἐν ἡμῶν νόμοις δὲ ἀ
φῆ ἢ ἀρχιεπίσκοπος αὐτῆς τῆς ἀστυκίας ἀστυκίας.

Ἔτι σιμωδαίσι οἷον ἐστὶν ἢ ἐκκλησίαν ἀστυκίας.
17 αἰῶνα τῆς κυρίας ἐκκλησίας, καὶ ἐπίσης τοῦ ἡσυχασ
ταῦ δόξαν, ἐκτός κενὸν ἡμῶν τῶν μεσοβαρῶν (π.χ. ἐν ἡ
γία καὶ ἀστυκία ἀστυκίας μέχρι τοῦ ἀρχιεπίσκοπου τοῦ 18 αἰῶνα

Ἰωάννης. Περὶ τὸ 1200 ἢ ἐκκλησίαν ἀρχιεπίσκοπος καὶ
σιμωδὴ χάριτας, ὅτε ἀνατιθέμενη ἀστυκίαν
τῆς ἀστυκίας οἷον κατὰ τὴν μεσοβαρῶν ἀστυκίας
ἐκκλησίας τῆς ἀστυκίας ἀστυκίας.

Ἐκκλησία. ἡσυχαστικὴ. Ἰσως ἢ ἀστυκία τῆς ἀστυκίας. ὅθεν
ἡσυχαστικὴ, ἢ ἐκκλησίαν τῆς ἡσυχαστικῆς ἐκκλησίας ἀστυκίας
τῆς ἀστυκίας ἀστυκίας (ἐκκλησίαν τῆς 1181) ἀστυκίας ἀστυκίας
οὐ ἢ ἐκκλησίαν ἀστυκίας ἀστυκίας ἀστυκίας καὶ ἀστυκίας
15. Ἡ ἡσυχαστικὴ ἀστυκία, γράφει ὁ Thode ἀστυκίας ἐν τῇ ἀστυκίας
πῶς τὸ ἀστυκίας ἀστυκίας ἀστυκίας ἀστυκίας ἀστυκίας
... Πέτρος ὁ ἀστυκίας (ἀστυκίας τῆς 1142) ἀστυκίας ἀστυκίας
ἐπί τοῦ ἀστυκίας. ἀστυκίας ἀστυκίας ἀστυκίας ἀστυκίας ἀστυκίας
ἀστυκίας ἀστυκίας ἀστυκίας ἀστυκίας ἀστυκίας ἀστυκίας
τῆς ἀστυκίας ἀστυκίας ἀστυκίας ἀστυκίας ἀστυκίας ἀστυκίας
δύο ἀστυκίας ἀστυκίας ἀστυκίας ἀστυκίας ἀστυκίας ἀστυκίας
τῆς ἀστυκίας ἀστυκίας ἀστυκίας ἀστυκίας ἀστυκίας ἀστυκίας
ἐπί τῆς ἀστυκίας ἀστυκίας ἀστυκίας ἀστυκίας ἀστυκίας ἀστυκίας
ἀστυκίας ἀστυκίας ἀστυκίας ἀστυκίας ἀστυκίας ἀστυκίας



Μαθηματικά : ἄνθρωποι διαβίβασις ἐς τὴν ἰστορίαν
αὐταὶ Μαθηματικῶν ὅτι ταῦτα ἰσχυρὸν
ὄντ' αὐτὰ ἐς τὴν ἰστορίαν ἐπορεύθη δια τοῦ Leo-
nard de Pise κυρίου, ὅστις ἰσχυρὰ παρ' ἡμῶν τὴν
ἐπιστήμην τῆς ἀριθμῶν (καὶ τὴν ἀστρονομίαν ἀραβι-
κῶν) ἐς τοῦ Ἰσπανίου Σαχό : ὅστις ἀπὸ καὶ ἐξ ἡμῶν
τὴν ἀριθμῶν (ἰσίων τῆς ἀστρονομίας).

Γαλιλῆος γέννησεν τὸν 17 αἰ. ὁ πρώτος μαθητὴς
ὅστις κατέλαβεν τὴν φυσικὴν μαθηματικὴν ἐπιπέδου
ἐκ τῆς ἰσχυρῆς τοῦ Γερμ. ἰσχυροῦ, ἰσχυρῶν ἐκ τῆς
ἐπιστήμης αὐτοῦ τὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρῶν ταύτην

Μουσική : μὲν τὰ τῶν δαυμασίων τρουβέρων
d' Arras, ἢ οἱ μὲν ἰσχυροῦ ἐκ τῆς ἐπιστήμης
ἐκ τῆς φυσικῆς ἐπιστήμης, γερμανικῶν ἀρχαίων ἢ
ναυτικῶν καὶ κυρίως μουσικῶν, οἷον ὅτι οἱ Ge-
art παρ' ἀδριατικοῦ γράφει : "ἐξ ἡμῶν ἐπι-
κρατοῦ τὰ δαυμασίων ἢ οἱ οἷον αὐτῶν ἐκ τῆς μουσικῆς
ἐκ τῆς ἰσχυρῆς καὶ κυρίως τῆς."

Καλλιτεχνία : ἔργα τὸν 17 αἰ. οἱ δαυμα-
σίοι μαθητὴς Nicolas de Pise, Giotto, Ci-
cchione, ἀναβίβασον τὰ γὰρ αὐτῶν, ἐκ τῆς ἐπιστήμης
ἐκ τῆς ἀνατολικῆς ἐκ τῆς ἀστρονομίας, ἀλλὰ πρὸ
αὐτῶν τὴν ἐπιστήμην ἐκ τῆς ἐπιστήμης : τὴν καλλιτεχνίαν
ἐκ τῆς ἀπὸ τοῦ ἰσχυροῦ ἀναβίβασον τὴν ἀστρονομίαν
ἐκ τῆς ἀπὸ τοῦ ἀρχιτεκτονικῆς ἐκ τῆς καλλιτεχνίας ἐκ τῆς
ἐκ τῆς οἷον, ἐκ τῆς ἰσχυρῆς, ἐκ τῆς οἷον ἰσχυροῦ μὲν
ἐκ τῆς ἀνατολικῆς μὲν τοῦ ἰσχυροῦ : γερμαν. ἀρχιτεκ-
τονικῆς, ἐκ τῆς οἷον τὰ δαυμασίων ἐκ τῆς ἀνατολικῆς
αὐτῶν τὴν ἐπιστήμην ἀνατολικῆς, ἢ ἰσχυρῶν ἀνατολικῆς
ἐκ τῆς οἷον, "οἷον μὲν τὸ ἀνατολικῆς ἐκ τῆς
ἐκ τῆς οἷον" ἐκ τῆς οἷον ἀνατολικῆς, κατὰ τὴν ἀνατολικῆς
αὐτῶν ἐκ τῆς οἷον τῆς οἷον ἀνατολικῆς μὲν οἷον
ἐκ τῆς οἷον ἐκ τῆς οἷον μὲν τῆς οἷον ἐκ τῆς οἷον



Γαίαι' επιχρυσισίαι αὐταὶ εἶναι τὰ ἀριστουργήματα
ἀπαρμιζόντων καύμων, ἃς διπλάσια εἶναι τὰ δαυρῖα
ἂν οὐκί τὰ τὰς χρυσοφόρων. Ἔξω ὄχι τὸν ὄρο
1200 ἰδρῖται ἢ βοήθεια τὸ ὄρο κατὰ τὴν γαί
κίμῶν πανμοιοσημίον ὄρο κατὰ τὴν γαί
καὶ φροσοφίας κίμῶν, γίνων δεξιόσχημ
ἀποσπῆσθαι εἰ μὴ εἰς τὸ τέλος τοῦ 14. αἰῶνος. . .

Παραμυθία τῆς ἱστορίας. Οὐκί ὄχι τὸν ὄρο
κατὰ τὴν γαίαι' εἶναι τὸ ἀπαρμιζόντων κί
τὸν αἶμα κατὰ τὴν ὄρο, ὄρο κατὰ τὴν γαί
ἀποσπῆσθαι ὄρο σοφοί. ἢ ἀπαρμιζόντων κατὰ
τῶν ἱστορ. γνώσεων, ἢ ὄρο ὄχι τὸν ὄρο αἶ
τῆς ἱστορίας τῆς ἱστορίας. διότι ὄρο ἢ ἀποσπῆσθαι
ἢ ὄρο ὄρο ὄρο κατὰ τὴν ὄρο ὄρο ὄρο ὄρο
ἢ ὄρο ὄρο ὄρο τῆς ὄρο. ἀποσπῆσθαι αἶμα
ὄρο κατὰ τὸ ὄρο, ἢ ὄρο κατὰ τὸ ὄρο
ὄρο αἶμα εἰς τὸ ὄρο αἶμα.

19. Αἶ' ἀναμαχύφης. κυριώτα κατὰ τὸν ὄρο
ὄρο τὸν ὄρο κατὰ τὸν ὄρο ἀποσπῆσθαι ὄρο
ἀποσπῆσθαι ἢ ὄρο κατὰ τὸν ὄρο, αἶμα δὲ ὄρο
ὄρο ὄρο κατὰ τὸν ὄρο ὄρο . . . εἶναι
ὄρο ὄρο κατὰ τὸν ὄρο ὄρο κατὰ τὸν ὄρο
ὄρο ὄρο κατὰ τὸν 15. αἶμα. ὄρο ὄρο ὄρο
ὄρο ὄρο ὄρο, ἢ ὄρο ὄρο ὄρο ὄρο
αν τοῦ ὄρο ὄρο ὄρο.

20. Ἡ κυριώτα τῶν ἀρχαίων τῶν ὄρο αἶ
κατὰ τὸν ὄρο ὄρο ὄρο, ὄρο ὄρο ὄρο
κατὰ τὸν ὄρο ὄρο, τὸν ὄρο ὄρο ὄρο ὄρο
τῶν ὄρο. οἱ κυριώτα ὄρο ὄρο ὄρο
κατὰ τὸν ὄρο ὄρο ὄρο ὄρο ὄρο
. . . Αἶμα δὲ ὄρο ὄρο ὄρο ὄρο ὄρο
ὄρο ὄρο ὄρο ὄρο ὄρο ὄρο ὄρο ὄρο



οὐδὲ τὴν προσθήκην ἐπὶ μόνου ἀτόμου τῆς
 αἰτῆς χημικῆς οὐσίας ὑπὸ τὰ συνιστάμενα
 αἶμα - ἄρα ἀπὸ τῆς ἀσθεντικῆς καὶ αἵματος - ἔρα.
 εἰς αὐτὴν συχνοῦς τῆς αἵμα τὴν ποσότητα τῆς αἵμα
 0' + 0' - 0'. προσδίδοντες ὄξυγονον ἐπὶ τοῦ ὄξυγονο-
 τος λαμβάνομεν ὄξος, οὗμο τῆς οὐ. Πάσαι α
 ἄνθρωποι ἀναμαχόμενοι κινῶνται ἐξ ἴσου, ἐν τῆς
 λαία ἀναίμα. ἐν τῆς ἐπιπέδου τῆς μετῆς
 κὲ ἐν τῆς ἐπιπέδου ἀφομοίωσης. ὁ ἀνδρῶν
 ἐρ-επιπέδου (ἔρχεται καὶ κ, κη-τεπε, ἔ
 σύμφωνα ὑπὸς τῆς ἐπιπέδου τῆς ἔξω,
 ἄνθρωποι ἐπιπέδου τῆς κὲ ἄνθρωποι δὲ ἀνέμων τῆς
 ἄνθρωποι αἵματος, ἐν τῆς ἀνα-μαχόμενοι τῆς
 ἄνθρωποι τῆς αἵματος, ὅτι ἀνέμων δὲ αἵματος
 μετῆς τῆς οὐχὲν ἐπιπέδου ἀνέμων.

Quod invenitur, fuit quia o Ter
 εἴτε ὁ ἀνδρῶν οὐχὲν ἐπὶ τοῦ αἵματος
 ἀναίμα τῆς ἀνέμων, ἐν τῆς ἀνέμων



καὶ τὰ ἑνώρη βαδμηδὸν καὶ κατ' ὄχιγον ἰσοῦλα πράγμα-
τα, ἰδοὺ τὴν ἀσφαλίς ἐπιμαρτυρεῖ τὴν κτήσιν δώ-
ρων, ὅμοια ἰσὸς λα' ὁμοῖα δὲν ὑπάρχουσιν. Ἄλλ'
ἀνδρὶ ἐπέμνητο τὰ προσόντα ταῦτα, δὲν δὲ ἦτο
τῆς ἀγνείας τὸ ἀδριώτερον καὶ ὄστιν; ἄνευ ὄσκει
ἀνευ ἰσχύος, ἄνευ ἰσχυρῶν, ποῖα ἴνδεια; ἐν τῆς μοιῶν
ἀνταγωνισμῶ τοῦ ἀνδρώπου ὁ κείνδρος ἔνααι
τὸ ἰσὸς δράσιν ὁρμημφοτισ, τὸ ἐγερτζιζωῖ
τάξαντον, ἠσώληρία αἰλοῦ.

Τὰ μεγάλα πνεύματα καὶ ὁ Ἰησοῦς

28. Ἄλλ' ἔρχεται ἔρα, καὶ ἦν ἐν τῆς γέφυς καὶ ἀν-
δρώπων ἀναρᾶνίλαι ἄλογον, ὅσπερ, ὡς ὁ Ὀμηρος φαν-
λάφεται ἐξυδέρων τῶν θεῶν κατὰ τὴν ἰδίαν δέξιν
τοισούλους οἷους διατιέτελαι ὅτε ἔχει φαντα.
ὁδῆ αὐτῆς, ἢ ἰσαρατηρητῆς τῆς φύσεως, ὡς ὁ Ἀημο-
κρῆτοι, ὅσως ἰσῖνοῦ δια τῆς ἐξυδέρων
δημιουργικῆς αὐτοῦ δυνάμειος τῆς ἴννοαι
ἢ ἰσαρατηρητῆς καὶ ἴνδων καὶ οὐίφους, ὡς ὁ Πλάτων



ὄσους μετὰ τήν τῆς υἱοθεσίας τοῦ κόσμου με-
 τανοίας πρὸς τὴν υἱοθεσίαν ὅτι οὐκ ἔστιν ἡ ἀπο-
 φύσις καὶ ἀποκατάστασις ἐν τῇ αὐτῇ αὐτῶν τοῦ βασι-
 λείου τῆς ἰδίας παρασκευασθῆναι ἐπὶ τοῦ ἑπι-
 φάνου αἵλου. ἔρχεται ἔρα καὶ ἡ σοφία διδά-
 σκατος, καὶ ἡ ὁ τῆς διδασκαλίας ἀδελφώματος
 ἀγαπητῆ "Ἐπίστη, ἡ βασιλεία τοῦ νοῦ ἐπέ-
 ἔρχεται ἴσως." αἰσὸς τῆς ἑρας ταύτης γίνεται τὸ
 δημιουργήματα, τὸ ὄν, ὡς οὐδὲ ὁ Πλάτων δύναται κα-
 εἶσθαι ὅτι "ἔχει τὴν παρασκευὴν τοῦ διαφάν-
 ἑνὸς ψυχῆς πᾶσι ἢ ἐν τῷ αἵματι," καὶ ἐπὶ τῷ αἵματι
 ὁ μεγαλόκομος ὑπερβύσει ἐνα μεσοκομον
 Ὁ τὸν σοφιστικὸς καὶ ὁ ἀρχαῖος.

78. εἶναι ἐξ ἐκείνων τῶν δῶρον τῶν αἰώνων, ἅπτε-
 ἄγουσιν ἡμᾶς ἐς τὸ ἐφώθημα, ἵαν δὲ στοιχίψου-
 καὶ τὸ ἀνθρώπινον γένος πλείστον ἢ ὅσα

79. ὁ "σοφιστικὸς" καὶ ἑαυτὸν οὐδὲν εἶναι,
 οὐλοσ δὲ...



ἄνθρωπος σοφιστής δὲ ἀσπίδα δικαίων κερ-
 εθῶν μόνον ἂν ἔσται τὰ διαμορφώσῃ τὸν θῆλον κα-
 τὰ τὸν ποιοῦν, ὡσεὶ ἡ στυμαλκική αὐλοῦ καὶ
 μαγιστικὴ ἔκτασις τὸ ἔβασις σάκκου ἀξιοπύου
 ὁ περὶ τὴν ἐπιπέδου ἢ ἐπίπεδου αὐ-
 τῶν δὲ οὐκ ἔστιν ἐπιπέδου, ἀλλὰ τὴν γὰρ
 αὐτοῦ τὸ τὴν μαγιστικὴν καὶ τὴν ὀρθογώνου
 ὅτι οἱ χρόνοι οὗτοι, ἴσως, εἶναι χερσὶν ἐπι-
 ῶσαν ποιεῦναι. ὁ ἔχνησιος τὸν ἀπὸ τῆς ἕδρας
 τῆς δὲ δημιουργίας δι' ἑαυτὸν, καὶ τὸν ἕδραν ἔχουσαι
 ἢ ἀπὸ αὐτοῦ σημασία, κρείσσονα κερσὶν, οἷον
 τῆς οὐδέποτε δὲ ἕδραν τὰ φανταστικῶς.
 ἀσπίδα καὶ μαγιστικὴ τῶν ἀπὸ τῆς δὲ εἰς ἄλλο.
 τὰ δὲ τῶν καὶ ἐπιπέδου οὗτω, ὁ σοφιστής
 αὐτοῦ ὁ ἐπιπέδου, σημασία κερσὶν.

Μορφὴ καὶ μαγιστικὴ

19. Ἀνίσταται τὰ συμβῆναι ὡσεὶ σοφιστής καὶ φ-
 ανταστικὸν ἕδραν ἀπὸ τῆς ἕδρας τὰ εἶναι ἀπὸ τῆς ἕδρας



στοιχειώδη μόρφωση. ἐν π.χ. ἐν Πέρσῃ, ἐν ἡ ἡμε
ρωσὶ παραμένει μετρία καὶ σπιρῆλαι καταχρῆς
σρωδωπῆται, ἐκὼ ὁ σοχισμὸς προσομοῖ τοῖ
δαυμασιόν. Αἱ Ἀθῆναι παρασιάφουσι τὸ αἶν
δίτον παράδειγμα. ἐπιμαρτυροῦσι (παρὰ τοῖς
ποχίλοις αὐτῶν) μόρφωση τὸς ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν
παρ' αὐτῶν οἱ ἑρῶαῖοι τοῦ 16' αἰῶνος
καὶ αὐτοῦ τοῦ κ'. εἶναι εἰσὶν βάρβαροι ἐκ
τὰ σημεῖα, ἀλλ' ἡ μόρφωση αὐτῶν εἶναι οὐ
δέδμηται πρὸς σοχισμὸν, ὅτι σοχὸς διμαίωσι
τάμηδα τὰ δειρῶν καὶ ἀγνῶν βάρβαροι ἐκ
οἱ παρὰ τοῖς ἡμέτερον. Συμπεριφερομένη ~~οἱ~~
80 ὁ ἑλληνισμὸς πρὸς αὐτὰ τὰ δειρῶν φαίνεται
ἀδυνα μάρτυρε ἢ ἰστορία, φαίνεται ἡμῶν ἐκ
στραφδοῦνι καταστοιὰ ἀνδρῶν τοῦ ἀνδρ. στυγῆται
καὶ ὁ δόξος τοῦ τοῦ εἶναι ὅτι ὁ δειρῶν
αὐτοῦ σπριφῆται ἡοὶ κατὰ τὴν βάσιν. το
ἀνδρ. φαρισίαι, διαμασδοῖσι ἐν ἡ ἀνδρῶν τὰ



στήριγμα αὐτῆς ἐλευθερίας, τοιαύτη ὑπόκειται παρ'
 ἔργου ἢ ἀφελείας τοῦ ἀπέρου πλοῦσιου αὐτῶ
 βίου. Γνώσσα, δρῶσιμα, ὑπερτιμῆ, φιλοσοφία,
 ἐπιστήμη (ἰδίως τὰ μαθηματικά) ἱστορία, γε-
 ωγραφία, ὅσα τὰ ἔδη ἀσαφῆ τιμῶ ἢ ἡχη-
 ρικῶ ὑποθέσῃ, ἄσασα ἢ ὑπερτιμῆ φύσῃ
 τοῦ ἀστέμῃ, ἄσασα ἢ ἰσῶλ. φύσῃ τοῦ ἀλόγῃ,
 πάντα ἀνευνοβοχόουσιν ἐν τῷ ἔργῃ τοῦ βίῃ ἢ
 τὰ ἰσῶτα μὲτ' αὐτοῦ συνδέσονται. εἶναι
 τὸ συγχρόνῃ συμβοχῶν ἢ ὄργαν. κῆντρα
 ἔνδα διμῆσιόυλαι ἐν φύσῃ ἢ ἐνοικῆδηλον ἐνό-
 ἰτητα ἢ διαφορά τῶν χαρακτῆρῃ, τῶν συμ-
 φερῶν βῃ, τῶν γῆχῆστα ἐκροχῆνῃ τῶσῃν. εἰς
 ἢ τὸ κῆντραῖον σημῆσιον εἶναι ἢ δῆσις τοῦ ὄργῃ
 τὸ ἔργον τοῦ ἱρασιτέχῃ.

σ. 81 σ. 2. Προσῆκῃ ὑπερ ἢ ἀσφορῆσῃ ὑπῶ
 ἀσῶδῆδε τῶν ὑσῆσῆσῃ ὑσῆσῆσῃ, ἢ ἢ
 ἱρασιον κῆντρα. Ὁ ἱρασιτέχῃ δῆ δύναται να κῆντρα



οσας ἀποφραγῆς αὐθάνιαι. καὶ ἀφροσύνη, διαμείσ
τοῦ καρδεντιῶ δάσσι, τῶν συσσωρευθῆναι
δυσδαίμονιῶν. ἵσπερ καδίπταται ἰσάνοσι αἰσ
μιτόληρον, ἐκασοῖσι φωτεινὸν ὄφροσι, γαχμα
καὶ ἔχη μεγαλοφύειαν. ἡ ἀποστέλλεται
ἐν τοῖς καρδεντιῶσι τοῦτον οὐδεὶ ἄλλο ἔνε ἢ
αἰσθητικῆς ἐπινοίας, ἢ ἰσπερὶ ἐπινοίας.
"ἀνδρῶπιον". καὶ αἰσὺν ἰσπερὶ τῶν αἰσθητικῶν
καὶ ἐπινοίας ἵσπερ ἄνθρωπος ἰσπερὶ ἐπινοίας
φῶς τῆς φῶς". ἡ ἐπινοίας ἰσπερ ἔφα μεγαλοφύειαν
δ' αἰσθητικῶν καὶ ἀφροσύνην ἰσπερ ἰσπερὶ αἰσθητικῶν
προσωπικῶν δὲ ἐπινοίας ἰσπερ τῶν αἰσθητικῶν ἢ
ἐπινοίας ἰσπερ ἰσπερὶ αἰσθητικῶν ἢ ἐπινοίας
δὲ ~~μεγαλοφύειαν~~ ^{περιεχόμενα} εἰς τὴν ἐπινοίας ἰσπερ
ἢ ἐπινοίας τῆς ἀφροσύνης. ἡ μεγαλοφύειαν δὲ ἐπινοίας
λαὶ ἢ ἀφροσύνη, ἐπινοίας ἐπινοίας ἀφροσύνης
καὶ ἐπινοίας". ἡ ἐπινοίας ἰσπερ ἰσπερὶ αἰσθητικῶν



ομοῦ, ὅ,τι συγκαταῖ αὐτὸν ^{ἐν τῇ ζωῇ} μέχρι τῆς συγκαταῖ,
ὅ,τι ἰκαρὰν αὐτὸν, ἵνα εἶναι εὐκρινὸς
10. αἶμα τὸ φωτὸν ἰδῶν, τὸ σὺν τῷ
ψυχῆ, ἡ σαρκὸς καὶ ἡ εὐκρινὸς αὐτὸν εὐκρινὸς
να ἰκαρὰν αὐτὸν ἡ εὐκρινὸς αὐτὸν τὸ σὺν τῷ
ἡ εὐκρινὸς αὐτὸν. σφραγὶς +

Ἡ εὐκρινὴ τέχνη.

96. Ἡ εὐκρινὴ τέχνη ἔχει αὐτὴν ἴσως ὑπαρξίαν,
ὡ ἵκαρὰ ἡ αὐτὴν. ὅ,τι ἡ εὐκρινὴ ἀνάστατον.
Ἡ εὐκρινὴ ἰκαρὰν στερῶν καὶ ὁργανισμὸν ἰκαρὰν
ἴσον ἰκαρὰν εἰς ἴσους οὐκ ἀνδραγῆτος
φαντασιοποιῆσιν, ἀλλ' ἀνδραγῆτος ἐνοῦντος.
τὸ ἐνοῦντος νὰ δῶν ἰκαρὰν, νὰ ἰκαρὰν
ἀσὴ ἰκαρὰν τῷ πραχίαν, τὸ δῶν ἰκαρὰν
τὸ ἐνοῦντος. Αἱ αὐτὸν στερῶν ἰκαρὰν
ἰκαρὰν αἱ διαφορῶν τῷ ἰκαρὰν
φδοῦν, ἰκαρὰν φαντασίας, αἱ ἰκαρὰν



Ἡ φιλοσοφία.

99. ὑπὸ τοῖς αἰσιωτέροις διανοῦς ἢ ἔτι φιλοσοφία καὶ αἰ φυσ. ἐπιστήμαι τῶν ἑλλήνων ἐφρονηθήσαν ἡμῶν ἡμῶν
Ἡ ἀκραφονία κατὰ τὴν αἰδομένην δυνάμιν τῶν ἑλλ. διανοῦν ἢ το δυνατόν αἴμα τα ἰσοῦρχοι ἐν μέρει καὶ ἐν τῶ συνωθίοντι οὐ νιορνωόμεν ἐν τῶ κέντρῳ τοῦ τοῦ πρὸς τοῦ μεγάλου ἡμῶν καὶ καλοῦ χους. Ἡ φιλοσοφία ἡμῶν εἰσθη φιλοσοφικῶν ἡμῶν, ἡ εἰσθημὴ εἰσθημικῶν ἡμῶν, ἀπόδοσις ἢ κα δυστυχῶς δὲ ἔτι ἡμεῶν ἐν τῶ κέντρῳ τῶν ἡμῶν.

Αἱ ἀπόδοσις τῶν φυσ. ἐπιστημῶν Ὀυζῆν ὁ Chamberlain ἰσχυρῶς τῆς παραστασῆς τῶν φυσ. ἐπιστημῶν αἴμα καὶ ἡμῶν. ἡμῶν μεταβάλλουσι οὐσῆμα καὶ ἀνά τῆς αἰσθημῶν ἀναβρίωσι ἀριστοὶ αἰ βάσις αἴμα καὶ τῶν



Cor

π. σ. 103 ~~αρι~~ δεξιά ⁴ περί τῶν μαθημ. ἐπι-
" αἰσῶν αἱ ἐκπονοῦμεναι μαθημ. ἀφαι-
μαρτυραὶ μαθημ. ἀξιώματα, αἰνιγμ. γνη-
μῶν φαίνονται " δοκιμῶσαι τῶν ἀληθειῶν
τῶν καὶ ἐπιβίβασσαι αὐτῶν μόνον καὶ μετὰ
μετὰ τὴν ἐπαράδειξιν τῶν γύσων (H. Poin-
caré. La science et l'hypothèse, Ἡ ἐπισ-
τήμη καὶ ἡ ὑπόθεσις. 1903 σ. 1. ὑποκείμεναι
καὶ ἀνάγειν ἀναδιόρθωσιν (καὶ ἀποδείξει
τῆς ὑποθέσεως ἀπεφάσκει μετὰ τῶν πο-
σοφῶν μαθηματικῶν καλαζήτων): τα
" ἀρμῶσαι ταῦτα ἵνα ὁ ἀναγνώστης ἀναμ-
νησθῆται τῶν πραγμάτων, ἵνα τῶν ἐπιστημολογῶν
αἱ ἀνδρωπῶν, ὅταν ἀποστέμωσιν ἐν τῶν ἐπι-
δείξει τῆς ὑποθέσεως αὐτῶν ἐπιστημολογῶν καὶ
κατὰ τῆν, ἐν τῶν αὐτῶν πραγμάτων δ
ἵνα ὑποσχετῶν τῆς μαθημ. τῆς
τῶν κατὰ τῶν μετὰ τῆς δεικνύουσιν
τῆς καὶ τῆς δεικνύουσιν τῆς αἰτίας.



οὐδὲν. ἐπὶ τοῦ ἀνοίγιτος μεταξύ ὀργανισμῶν
καὶ ἀνοργάνου φύσις χάσματος, ἢ τοῦ μεταξὺ
τῆς φυσικῆς καὶ ἡθικῆς φύσεως, ὅ ἢ αἰὲν ἀποσπασ-
μένη καὶ ῥιζῆ γέφυρα καὶ ἐφαρμόσθη ὡς ἐστὶν
τοῦτο τοῦτο. ἀλλὰ ὁ θάρακρον φαίνεται μᾶλλον
ἢ ἰσχυροὶ ἀνυπόστατοι (σημ. εὐμενοῦ-
γενεῶν ἐστὶν ἄρα. Τοῦ πᾶσι ἢ ἀναδύ-
ξαι καὶ εὐμενοῦσιν: The cell in develop-
ment and Inheritance τοῦ Ἀμερικανικοῦ
λόγου. E. B. Wilson ἢ τῆς ἔργου τοῦ ἐμοῦ, ὅσοι
δυσχερῆσαι ἀνδρεία, ἀπογεννώσασθαι: "Ἡ ἐπιπέδη
τῆς φαντασιότητος τοῦ πᾶσι ἢ ἰσχυροὶ μᾶλλον
γενεῶν ἢ ἰσχυροὶ καὶ ἰσχυροὶ θάρακρον
τοῦ χερσὶν αἰσῶν τοῦ ἀνοργάνου κόσμου
φαυλοῦσθαι τὰς κατωτέρων ἀνοργάνων
καὶ φύσεως. (σ. 434 ἐκδ. 1904)

αὐτὸ ὀργανισμῶν ἢ ἀπὸ φυσικοῦ
ἐστὶν ἰσχυροὶ τοῦ ἰσχυροῦ καὶ ἀνοργάνου καὶ ἢ.



καὶ τὸ πρῶτον, καὶ δι' ἐκείνου καὶ ἕως
ταύτης τὸ γένος αὐτοῦ. ἕνα τὸν ἴσον
φαινομένων ὁρῶν ἀπέχον τὰ τὰ συμ-
βαῖν ἐν τῇ ἀσχετοῦσιν καὶ τῇ διαφώ-
τισιν δημιουργῶν τῶν δυσχερείας, καὶ ὁρο-
μαῖν τὰ φητήματα. οὕτω γινώσκοντες ἕνα
ὁμοῦ γράφει: φαίνεται δὲ ἕνα τὸν ἴσον
αὐτῶν ἐν αὐτῶν τὸν ἴδιον αὐτοῦ νόμον! 434

Σχέσεις τοῦ Πλάτωνος πρὸς τὴν Ἰνδουήν φιλοσοφίαν.

σ. 108. ἔστι γινώσκοντες ὅτι ἡ Ἰνδουή διακρίνουσιν ἕ-
σιν. ῥῶσιν ἀσχετοῦσιν καὶ πρὸς τὴν
σημεία ἐπὶ τῇ ἐξ. οὐκ ἐστὶν. ἀλλὰ οἱ τῆς
πρὸς ἕνα τὸν ἴσον καὶ φιλοσοφοῦντες μετὰ τῆς μαθη-
τικῆς ὁμοῦ τῆς ἰσοσημειοῦσιν ἀσχετοῦσιν ἕνα
τῶν ἀντίστροφον πρὸς τὴν ὁμοσημειοῦσιν
ἕνα τὸν ἴσον τῶν ἰσοσημειοῦσιν ἕνα τὸν ἴσον



ὅθεν δὲ εἶναι ἰσοχρηστικοὶ δὲ μεγαλοφρονεῖς
καὶ ὁ Πλάτων διμοίρασι τὸν ὄγκον τῆς ἐπι-
στυφικῆς ἰσότητος ἀναλαμπῶς γινώσκου-
σα δὲ πᾶσα φιλοσοφία αὐτῶν συμφωνεῖ ἐξ ἑ-
κατέρωθεν ἰσότητος ἀληθοῦς φιλοσοφίας σφί-
κας τὰς βαδύπρασ ἐροασθησοῦς τῆς ἰσότη-
τος δαυσυμίας. (Διά συγγραμμάτων μεταφῶν
κ. κ. εὐκ. ἰσότητος... ἴδε ἰδίως Max Müller
Three lectures on the Vedānta Philosophy
(1894) σ. 128 κ. ε. ... Πλεονεξία ἰσοχρηστικῆς
ἐπισημοῦται ἐπισημοῦται ἰσοχρηστικῆς ἐπιση-
μοῦται τῶν Paul Deussen, τοῦ ἰστορικοῦ
τοῦ ἰστορικοῦ τῆς βουδδιστικῆς φιλοσοφίας
καὶ ἰστορικοῦ τοῦ Duranichads...
ἴδε κ. κ. τῶν ἀγγλοῦν ἰσοχρηστικῆς ἰσοχρηστικῆς (Deussen
1893) κ. κ. περὶ τῆς φιλοσοφίας
Vedānta ἐπισημοῦται ἐπισημοῦται ἰσοχρηστικῆς
καὶ τῆς ἰσοχρηστικῆς.



109. Διὰ τὸ βάθος ἐν ἡδία τὸ ὄψατος ἡ ἴνδι-
κὴ σὺν τὸν δαυμασίως σοφίᾳ ἐπε-
ρμησὺν ἴνα ἀσπαράμους. (Ἐργὸς ὁ
σοφίᾳ ἐπὶ παραίδνου ὁμοιόβητα, ἐδὴ
ἐν ἡδία ὁ Βάηνα ἡρωτησίς ἑοῦ τοῦ Vas
hkali ἀσπύλου ὅτι : ἡ Brahman
(σοφία) ἴνα σὺν... τοιαύτη ἴνα ὁ ἴνδι-
κὴ τὸ γνῶσις, ἡσὺ ὡσα γῆσὺ ἴσασα,
ἐν ἡδία ἐπὶ ὡσα σὺν ἴνα ἀνίκανος
τὰ φάση ἀνί" πρὸς. ὡς ταῦτα τὰ
ἐν τῇ Θεοίᾳ, ἡδία ὁ Σωφίᾳς κατὰ
σὺν ὅτι δινάταις τὰ κατὰ τὴν ἀνί-
δικαί χερσὶ τὰ ἡδία ἀνί.

Ἀριστοτέλης - φυσικαὶ ἐπιστήμαι

110. ἡδία τὴν ἀμείων τὸ πᾶν ἐπὶ
ἐπὶ τὸν ἡδία ἀνί ἐπὶ τὴν
ἐπὶ τὴν, ὅτι ἡδία ἐπὶ τὴν ἡδία τὴν σὺν



Cor

112. είναι ἄλλο παρατηρησιμὸν τὸ γεγονός
ὅτι ὁ ἄριστος ὁλοσὸν ἔχει ἀπολλομένη ἀπό-
ψιν ἔχον, ἐν ἧσιν καὶ ἀρχὰς ἡλικίας ἀπο-
πῆρσιν εἰς τὴν ἀπολλομένην τοῦ διανοητ. βίου
τῆς συμπληρωτικῆς αὐτοῦ. Τὸ ὑγιὲς τοῦ σώ-
ματος, ὡς ἀπὸ ἀρχῆς ἡλικίας ἐν τῆς καρ-
τικῆς δημιουργίας φανίστατο κατὰ τὸν ἀπο-
λλομένην καὶ ἐν τῆς σφοδρότητος αὐτῆς τῶσιν κα-
τακλιτικῆς ἀντιφάσεως, ἵσως ἀσφαλῶς ἐδοκί-
μασεν ὅτι ὁ ἀπολλομένης οὗτος ἡλικίας
φυσικός ἔχει μὲν ἵαυτοῦ ἐν φάρμακον τὸ
σημαντικὸν τοῦ δογματισμοῦ. εἶναι γνωστὸν ὅτι
ὁ ἄριστος ἡλικίας ἵατρος τὸ ἐπισημασθέν ἐδωκε
μὲν παραδείγμα τοῦ ἵατροῦ, ὅστις διὰ τὴν
θεραπευτικὴν φρονεῖ τὸν πάσχοντα, ἐν τούτοις
ὁ φῶς ἀπολλομένης ἀπολλομένης. ἵσως
κατακλιτικῆς τῆς ἀπολλομένης αὐτοῦ ἐν τῆς ἀπ



Cor

Μεσοχαρακτηριστικοῦ ἀγύρτου. Ἡμεῖς αἱ ὄψεις
αἰτοῦ κληρονομίαι κληρονομίαι τοῦ
ποχρῶτος, πτωχοὶ εὐνοῖαι, καὶ ἐν τοῦ ἰσθμοῦ
καὶ ἐν τοῦ κομοσζιανίου. ἀμφότεροι οὗ
τοῦ ἀμφισβητοῦσι περὶ τοῦ ἐγγύθι ἰχόντων
σωμάτων ἡμῶν καὶ διατηρηθῆναι αὐτὰ
εἰς τὴν φαρμακίαν αὐτῶν, ὅπου, ἕνα
στα δευτεῖα καὶ ἄλλοι. ὁ θεὸς βοηθῆ

Φυσικαὶ ἐπιστήμαι.

Ὅσοι ἀπίστωσι λαμβάνουσι καὶ αἱ ὑπερβαίνει αἱ
ἐπιστήμη. παρακλήσεις τῶν ἐγγύθι. ἐπὶ ἰσθ-
μοῦ ὑπερβαίνει αὐτὰς ἰσθμοῦ σχεδίου τοῦτα.
Ἄλλ' ὅτι δεῖ ἡδύνατο καὶ ἀρπῆσι ἡμῶν ἀδιαφό-
ρους πῦται ἡμῶν τοῦ φαινομένου τῆς δαι-
μονίας ἐπιδοσῆς, ἢ ἔχοντες ἰσθμοῦ αὐτοῦ
ἢ εὐνοῖα τῆς φύσεως, τὸ ἕσπετο
δοῦν ταύτης ἡμῶν, ἰσθμοῦ καὶ ἀνεπὶ ἰσθμοῦ



114. ἕννα κελύμεν τὸ ὄραον, ἢ ἰσ-
χίη καὶ ἢ ὀυδί μετὰ τοῦ τῆν ὀυλίοντα
κ' οὐκ ἔστιν τῆν ἀριχμῶν ἀντι, οἱ ὄραοι
α ἕννα. ὡσὶ ὁρὸ τοῦ πλάσμα κ' ἀρι-
στοτεῖαι ἔχον ἀναγνωρίσιν κ' ὄραον
κ' ἦσαν τὰ ποχύχα τὰ ἐπισημόματα
ἰσὶ τὸ πορὸ κ' τῆν ὄρεν κ' αὐτὰ τὰ
αἰσθηδέματα τῶν ἰχθύων. ὁ Ζητορῶν
κ' ὁ ἐπισημῶν κ' ἔχον ἰσὶ τούτων ἰσὶ-
σιν δειρίας ἰσὶ τῆν ἕξτερας κ' ποχ-
υλῆτος τῶν τῶν.

116. Ἐν τῷ ἰσὶ ἰσὶ τῆν ἀπρὸς τῶν
στρατηγῶν ἰσὶ τῶν σημαντικῶν
παράδειγμα κ' ἀντιφάσιν τὰς αἰσθη-
τικῶν ὁραοαδίας, ἢ ἕννα κατὰ τὸν δίκτυ.
τῶν ἀποκαταστάσει ἢ ὄραον
τῶν φαινομένων. Ταῦτα σαφῶς



ἡ σοφία τοῦ Πυθαγορείου. Ἡ δὲ μελέτη τοῦ
σοφιστικῆς μυστικῆς αἰσθητικῆς ἢ διδασκαλίας
καὶ ἀναφορικῶς καὶ γὰρ, καὶ οὐλοῦν ἴσ-
χυοῦν τῆς παραδόξου λαϊκῆς μετὰ ἰσχυ-
ροῦν φανταστικῆς σοφίας, ταῦτα εἶναι
για διδασκαλίας διότι ὑπερπύουσαν ἰσ-
χυοῦν. ὅ,τι ἐπαδύουσαν ἰσχυοῦν ἰσχυοῦν
ἰσχυοῦν ἰσχυοῦν (Zeller Die Ph. der
Griechen 5^{te} ed. I σ. 414: ταχιστικῶς
ἰσχυοῦν ἰσχυοῦν ἰσχυοῦν ἰσχυοῦν
ἰσχυοῦν ἰσχυοῦν ἰσχυοῦν ἰσχυοῦν
μελέτη ἰσχυοῦν ἀναγνωστικῶν. ἰσχυοῦν
ἰσχυοῦν τῶν βιβλίων ἰσχυοῦν ἰσχυοῦν
ἰσχυοῦν τῶν ἀρχῶν καὶ μυστικῶν τοῦ Πυθαγ.
σοφίας ἰσχυοῦν ἰσχυοῦν διότι ἰσχυοῦν
ἰσχυοῦν ἰσχυοῦν ἰσχυοῦν ἰσχυοῦν
ἰσχυοῦν ἰσχυοῦν



117. οὕτω οὖν βῶ χρόνῳ προσέειπεν ἐν τῇ
ἐπιτομῇ τοῦ σφαιριώδητος καὶ γὰρ καὶ εἰς
τὴν καὶ τοξότητος καὶ ἐκτετακτικῆς ἡδω-
ρῆα καὶ ἀπὸ ἄλλοις ἀπετροφῆ καὶ γὰρ τῆς
σφαίρας (σφαιρίων), ἰσότητος δὲ καὶ ἡ ἀπὸ
κέντρον κέντρον αὐτῆς ἐν τῷ διαστήμα-
τι, ἢ ὑποστήριξε ὁ φιλόσοφος, οὐχ ἄλλοις
τοῦ Δημοκρίτου. καὶ εἰσὶν ἄλλα πολλὰ
ἐν εἰσὶν ἄλλα ἐπὶ τῷ ἄλλῳ, εἰς τὸ ἴδιον.
καὶ τὸν "κεντρικὸν ὄψιν" ὑπομαρτυρεῖται ὁ ἡ-
γεῖται εἰς τὸ 250 π.χ. ὁ Ἀριστοτέλης...
μετὰ σφαιρικῆς δημοκρίτου τοῦ ἀρχαίου τοῦ ἡ-
γεμονικῆς οὐρανίου, εἰς κεφαλὴν τῆς κα-
τασκευῆς τῆς χωρικοῦ ἡγεῖται ἀπὸ τῆς σε-
ξίνης καὶ τοῦ ἡγεῖται ἀπὸ τῆς ἀναγνωρίσεως
ἐν αὐτῇ 19 αἰῶνας πρὸ τοῦ γιν-
ομένου - ἵνα τῶν ἀναριθμητῶν αἰῶνας



ἀστὴρ· ποῖα δὲ γινῆται βασιλείαι ἐσπεύουσι
ταῦτα ἀναμαρτύρηται, ποῖον δὲ αὐτὸν δό-
ρον ἔλαβεν ἐκ τοῦ βασιλέως, κατὰ τὸν Ἰθακὸς-
ρεαρε. τῆς βασιλείας τῆς βασιλείας, τὰ
ἐσπεύουσαντα κατὰ κατὰ τὸν Ἰθακὸς
ὁ βασιλεὺς ἐξήγαγεν· ἀλλὰ καὶ οὕτως, ὁ βασιλεὺς
ὅτι ἐλάττω ἐξουσίας ἀπὸ τοῦ βασιλέως τοῦ
ἐσπεύουσαν· (ὅτι ἐλάττω, περὶ ἀριστῶν,
καὶ ἀριστῶν, ὅτι ὁ Ἰθακὸς ἀπὸ τῶν βασιλέων.
καὶ κατὰ τὸν βασιλέα ὁ βασιλεὺς τοῦ ἀ-
ριστῶν, ἀπὸ τῶν βασιλέων κατὰ τὸν βασιλέα
ἐξήγαγεν τὴν ἐξουσίαν τῆς βασιλείας καὶ ἐξου-
σίας τῶν βασιλέων. . . . αὐτοὶ ὁ βασιλεὺς ἀ-
ριστῶν ἐξήγαγεν τὸν βασιλέα τοῦ Ἰ-
θακὸς· ἔτι ἐξήγαγεν κατὰ τὸν βασιλέα
κατὰ τὸν βασιλέα ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐξήγαγεν
κατὰ τὸν βασιλέα. ἔτι ἐξήγαγεν κατὰ τὸν βασιλέα.



χειρὲς ἔχον δαρυπύου τὴν αὐτὴν γύμνα-
σὸν ἀφορρῶν χαμβάνων ἐμὲ τῶν ἐνδείξων τοῦτον
ἤρχισα καὶ ἐγὼ τὰ σκεῦλα ἐστὶν καὶ κενή-
σεν, καὶ γὰρ:

119 Μαθηματικά. ὁ Πυθαγόρας εἶναι
ὁ ἴδρυτής τῆς μαθηματικῆς ἐπιστήμης ἐν Ἑλλάδι.
ἐκ τῆς Βαβυλωνίου δεῦρ' ἔρχεται εἰς τοὺς Ἰνδοὺς
ἡμεῖς τὴν γύμνασιν αὐτοῦ, αὐτοὶ δὲ τὸ
(S. v. Schröder: Pythagoras und die Inter-
s. 39 u. s.) εἰσὸς τοῦ μαθηματικῆς "Πυθα-
γορίου θεωρημάτων" (ἢ τοῦ τετραγώνου
καὶ ἑξήκοντος) καὶ εἰσὸς τῆς ἐπιπέδου
καὶ ἀποδείξεως μεγάλων καὶ ἁπλοῦς ἀσθενῶν ἀσθενῶν
τῶν ἀριθμητικῶν αὐτοῦ. ὅσον ἀφορᾷ ἐν
τοῖς ἀφηρημένοις ἑποχολογίαις, ἐπὶ τῆς γύμ-
ναστικῆς ἐποχολογίας ἐν τῆς ἀ-
πλοῦς καὶ μαθηματικῆς ἀπλοῦς γύμναστικῆς.



tor (Vorlesung über Geschichte der
Mathematik I, 511) γράφει περί τούτου.

"Ἡ ἀλγεβρα ἴφθαοι παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς ἐν ἕ-
τος, ἐν ᾧ οὐδέποτε ἴφθαοι παρὰ τοῖς Ἕλλησι
αὐτ' ἀγνοούμεν ἐν ᾧ οἶμα ἐν ποσῶν δαυμα.
οἶα σαφήνεια οἱ Ἕλληνες ἀνήγαγον λόγου
βοηθῶν" μαθηματικῶν, ἐν τωμὲν τῶν! ἐν
ἐν ἔχου τῶν Πλάτωνος δημιουργοῦ οἱ ἐν-
ταυτῶν οὐτὰ "στοιχεῖα" ἀποβλέπουσιν ἔρ-
γον τέχνης τοῦ ἰσχυροῦ, ὡστε δὲ ἔασι
να οἰκονομῶμεν ἐν εἰσαγωγῇ τῶν ἰσο-
μετρῶν μαθητῶν εὐδαιμονίας, ἐν ἰσομετρί-
ου καὶ τῆ αὐτῶν ἴδου ἀγαθῶν τῶ
καθαρῶν ἀσκήσεων ἰσομετρῶν ἐν τῶν προ-
σοχῶν τοῦ ἰσχυροῦ τῶν ἀνδρώων." Ἡ-
δου ἀρᾶν ἄγαν ἀρετῶν εἶδε τῶν
μαθηματικῶν ἰσομετρῶν ἀρετῶν



Cor

Ἐταῦθα εἰσβάλλεται ἡ τελευταία παρατήρη-
σις οὐσιώδους σημασίας διὰ τὸ διχαίειν ἡμῶν.
Ἡ θεωρία ~~ἡ~~ τῶν ἀρετῶν καὶ ἡ κενόδοξα
21. θεωρία — εἰς ἡγάγον τοῖς ἔξοχαις ἐν
τῇ ἀναστάσει τῶν ἐπὶ τῶν ἀρετῶν ἀρε-
τηρῶν τῶν ἐφαρμολογῶν, καὶ ἐπὶ τῆς ἰσο-
στασίας αἰσιθροῦσαν οἱ ἰδρυταί τῆς εἰσοτή-
μονικῆς μηχανικῆς.

Τὰ ἱστορικά γεγονότα:

23. Ὁμοίως πρὸς τὸ βίος ἡμῶν εἶναι ἀναγκα-
στὴν μὴ ἐπινοῦν καὶ ἐπινοήσασθαι ἔξο-
χῶν καὶ φοβῶμαι μὴ ὡς οἱ κενόδοξοι-
μοι καὶ τὰς ἀπορροφήσασθαι τὸ διχνη-
ται ἐν ἴσῳ καὶ μεγαλήτερον βαθμὸν ἢ τῆ
κενόδοξον θεωρίᾳ. Ἐάν ἰφθάσασθαι ἐν τῷ ἡ-
σῶν τῆς φύσεως χάριν τῶν ἐργῶν τῆ
καθοφύλας, ἔλεγε ἰφθάσει τῆς αὐτῆς



φίται ἐν σῶμα συντίθειαι ἰσχυρῆς ἐς τό-
τ' ἐποιούνοισι τῆν χάριν τῶν ἁγίων
λαύων ἡρώων, καὶ τὰ νοσομασῶσι τοῖς ἡμ-
ῶσι

124 πρὸς τὴν σωθῆν ἰσοχρῆουσι ἡμῶν
ἀνομιῶν καὶ ἰσχυρῶν τὰ δαυανῆμεν ἀσχύλια
χρόνον ἐν τῇ σωσθῆν τῆς ἀρχῆς τῶν ἔργων
ἰστορίας, τὰ τὰ λοχολογῶμεν τὰς μάχων
ἀσπιδίου, χυλομερίας, τὰ ἰσοφορ-
βωμεν τὸν ἐπιφάρον δι' ἐνομάται . . .
διόριστοι, ἀπῆδος καυχηματικῶν ἐπι-
καίαι ἰσοφοροὶ ὁμοίαι καὶ αἰχία
συνήθιστοι ἰσχυρῶν ἀνεφῆς λαοί-
σωροῦσι τῶν ἰσχυρῶν ἡμῶν μετῆν
τὰ ἐπιφάρον τῆς ἰσο ἰσχυρῶν διὰ
τὰ ἰσχυρῶν τῶν ἰσχυρῶν
τῶν, τῶν ἰσχυρῶν ἰσο τοῦ καὶ



ημοκρατικῶν, αὐτῶν ἰσὶ τοῖς καθόλου
καὶ τῆς δουλείας δεμεχούσι τοῖς καθόλου
καὶ ἀρχίας!... (Σημ. Δὲν ὑπερβαίνω ἐάν
εὐχὴν περὶ συμπρόβητος· ἢ συμπρό-
βητος εἶναι ἢ καρακτηριστικῶν τῶν ἐπι-
κρίσεων, οὕτως ἔχουσιν αὐτὴν τοῖς
καὶ μετὰ τῶν σημειῶν. Ἡ εὐνοιαχική
ἢ καρακτηρῶν, ἢ συμπρόβητος εἶναι καρα-
κτηρῶν, ἢ ἀπορῶν ἀγροῦσι ἐς τοὺς αὐτοὺς βα-
ρῶν, ἐς ὅν καὶ τῶν ἀγροῦσι. Ὅλα αὐτὰ
εἶναι παρὰ τοῖς Πέροσι περὶ τῶν ἀγρο-
ῦσι αὐτοῦ καὶ τῶν ἀγροῦσι, εὐνοιαχί-
σται, διὰ δὲ ἱστορικοὶ αὐτοῦ ἀγροῦσι καὶ
περὶ αὐτοῦ καὶ συμπρόβητος. . . . ταῦτα
παρὰ τοῖς ἱστορικοῖς θεωροῦνται σχεδόν
τόσον γρηῖτα, ὅσον καὶ ἡ Πέροσι. οὐδὲν
τοῦ μὴ εἶναι ἰσὶ παρῶν ἀγροῦσι
αἰσθητικῶν ἀγροῦσι καὶ ἰσοσμία, ὅσοις τῶν αὐτοῦ.
(id. Περὶ Κληῶν 133, 138)



β. τῆς ἰσοσυνε. τοῦ κειμένου σ. 124-125

... λοιπὸν δὲ εἶναι μόνον ὁ αἰρω-
ματικός τῆς αὐτοῦ, ἀλλὰ τῆς συν-
εἶναι ἢ θάλασσα, εἶναι ἢ αἰρησίου ἰσο-
χρῆμα μορφή, εἶναι τὸ γινώσκω, εἶναι ὁ
προσδοκῶ, αἰετὸν δεξιόσφι καὶ ὄμμαρα
ἡμῶν ἐν ἐπιπέδῳ οὐρανῶν καὶ ἐν ἰσοσυνε.)

125. ὅτι ἔχουσι θετικὰ ἰσοσυνε ἰσοσυνε
καὶ (καὶ οὐκ ἔστιν ἰσοσυνε δὲ ἰσοσυνε) τὸ κα-
ρὰ τῆς καὶ ἡρωϊκῶν δεικνύει, ἔχουσι ἢ αἰ-
σῆμα ἰσοσυνε ἡρωϊκῶν διακρίσιν ἢ ἔχουσι
ἀνθρωπίνῳ ἔχουσι. καὶ ἰσοσυνε ἢ ὁ καὶ ἰσοσυνε
τῶν καὶ ἰσοσυνε δὲ ἀνθρωπίνῳ ἢ
ἡρωϊκῶν ἀνθρωπίνῳ καὶ ἀνθρωπίνῳ ἢ
ὁ ἔχουσι ἰσοσυνε καὶ ἰσοσυνε ἢ
ἐν ἰσοσυνε ἢ ἰσοσυνε ἢ ἰσοσυνε
ἰσοσυνε ἰσοσυνε ἰσοσυνε ἰσοσυνε
ἰσοσυνε ἰσοσυνε ἰσοσυνε ἰσοσυνε



τὴν δίδουσαν τῆς Βοιωτίας καὶ ὁλοκλήρως
ὁ σίγος αὐτοῦ ἀνεκέρηται, οἱ ἔχοντες ἐπέω-
ρον ἢ ἑαυτῶν καὶ ἢ ἐμείνου, οἷον ἐπορεύει
να ἰσάξωσι, καὶ ἢ ἐμείνου, οἷον ἠδύνατο
σπερ αὐτοῦ να ἔμεινοι, τὴν γέννησι τῆς οὐσίας.
αν τὸσον ἐκλύχως ἔφηρεν ἡ οὐσία. ἐδύνατο
ἔτι να βιάσων οἱ σύμμαχοι οὐδὲ ὁ ἐκδριζὺς
σίγος δὲ ἰσάμεινον ἢ φαίμων, διὰ τὴν
ταχέως να τῆς οὐσίας εἰς ἕντα. ἡ γέννησι.
φανὺς σοῦ καὶ οὐδὲν... ἰσάμεινον ἢ συγ-
χῶσι. ἢ τῆς ἰσάμεινον εἰς ἕντα να ἔξιδω-
σι τοῦ ὅρου τῆς Σαχαιῆνος καὶ ἀνεκέρηται
να ἰσάμεινον μέχρι Ἄνδρου. Τοῦτο εἶναι ἢ
βραδύτηρον ἢ νόμισαν καὶ οὐδὲν ἢ τῆς Περσῶν
ἰσάμεινον ἢ ἰσάμεινον να οὐδὲν ἢ τῆς
ἰσάμεινον καὶ ἀνεκέρηται ἰσάμεινον ἢ τῆς
ἰσάμεινον εἰς τὴν ἰδίαν σαχαιῆνα" (ο.δ.)

χού ὁ Γουβίνας (Π, 360) ὄρισε τὴν ἐξ. δύ-
ραμιν εἰς τὴν "μάχον ὑπερμεγαλήτην ἐν-
στασιαστικὴν τοῦ μαθητευομένου ποιοῦτος
τῶν γαῖν".

128. Τοῦτά ἐμπνεύσθημεν ὅπως εἰς τὰ ῥήματα
ἡμεῶν εἰσοὶ τὸ ὄνομα ἀληθινῶν τὰ ὑπερμεγα-
λήτην τῶν ἐξήκοντα γένεθ, τοῦτά ἐπιβάλλωμεν
αὐτὰ εἰς ὄργανα (διότι ὁ ὄργανος φέρει
μέχρι αὐτοῦ τοῦ σημείου!) εἰς τὴν ἐξ. δύ-
ραμιν ~~καὶ~~ ἐξήκοντα ὑπερμεγαλήτην ἀληθινῶν
τοῦτά ἐμπνεύσθημεν ἐξ αὐτῶν κατόπισθον
παράγοντα τῶν ἡμετέρων ὀργάνων (εἰς
ἐξήκοντα αὐτῶν 18 αἰῶνα) - ταῦτα ὑπε-
ρίως ἀποδοῦναι παράχρησιν τῶν ἐξ. ἡμε-
τέρων ὀργάνων καὶ ἡμετέρων δὲ μετὰ τὴν ὀ-
ργάνων μετὰ 18 αἰῶνα. ἀφ' ὅτου
ταῦτα ἐμπνεύσθη τὴν ἐξήκοντα αὐτῶν ὀργάνων
"Crediderit quicquid Graeca mendax audet in historia."



χίτης παρίκει ήμιν κ η αυλα τω ημερημια
το εωρα. του χαραιτηρα, της εωσταδίας της πι-
στας προς τον λαον αυτου. Αλλ' ικαυδα ουδι πα-
ρομοισι. ο λαμιν αναστηνουμενος το εργον του βι-
αυτου συμφικουται εν λιμε προς τον στρατο Περσ-
ατατο. ο θεμιστοκλεις

Αχμεβιαδης ~~αυτο~~ ολα ταυτα φαι-
νεται τοσον φυσικα εις τον ελληνας, ωστε οι
ιστορικμοι αυτων ουδαμωσ επι τουτων ανακαθη-
οι προδοτος αρχηται μετα της αναστασεως γα-
λινης δε εν Μαραθωνι ο Μελιαδης ερουιανισοι
των ιωδων, ανου εισιστοπος των ποροσχη τον
διοικωσινλος αρχηγου, δε τα αυτην στρατωματα
διενοσινλο ν' αυλομοχησωα προς τον ιαδρον κ δε
συμφικρον ηλο τα επισισωα καρα των ποροσχη, ωφιν
η η καυη αυτη σισωα χαθη καιρον κ μεταλαση
εν εργον. ημιομαν ωραν βραδυτερα κ οι ηρωα του
Μαραθωνος" δε εωδωρον καρα των αυτην μεγαλη
ποροτων του μεγαλου βασιλευ. ουδι παρομοισι, π-
σιστω ενρισωα κ ολουχηου η η εβραιωσ ιστορια.

Ειναι εροδωτον δε επι αυτω συμφικρον ημινου ιδωρον
δι ηροδωτατο τα θεσισωα και αναπλωθη ποσι εροσ-
σμος εβροι του εαυρασιου ηρωα. "Οι ελληνα, λεγι ο
βιαυτε, ησαν φικροι της ηρωδριας, μαχισα! μοια ειναι
στοι δι ηλο της ιδιας. εδω παρ ελλην ημερι ενο τηρασι
(κ παραιωμωσ τον αναγνωστω να εση το φωσ εις) το
μετημωδε εργον, εωφισωσιστουσ ισι κ
κρατια, ποσικωσ τασον πιουραμωσ πο-
σαν κ δωροτικωσ, της ποσικωσ ο Julius



υποστασις

παρά τοις ἔχουσιν ἢ τὴν ποικιλίαν τῶν ἔργων, εἶναι
 τὸ ἰσχυρὸν καὶ τὴν ἐπιβουλῆσαν, εἶναι ἢ δυνάμεις ἢ ἢ
 εἶναι τὰ δυνάμεις τὰ αἰσθητὰ. οὐδὲν ἄνθρω-
 πος εἶναι ἢ τὸν "μεγαλθυμῶνα" καὶ ἔχουσιν τοῦτον,
 ὅσοι ἔρχονται κερύσσουσι τὸ μέτρον (σωφροσύνη)
 καὶ ὅσοι φησὶν ὅτι "ὡς μέτρον ἄριστον". βλασ-
 φημία τὰς διαφορὰς ποικιλίας ταλαντομοίας μεταξὺ
 τῶν "τελεοποιήτων οὐσιότητων", εἴ ἢ ἡ ὑπερ-
 πλοσσοίποι ἀναχίται εἰς κινεσάται κίματα, καὶ εἰς
 τυχόν ὑπερδύναμιν εἰς τὰ συμφορήσαντα τῆς σιγῆς
 ὁ ἀνάκαρτος ὑπερῶν ἢ τὴν τὸ τοιοῦτον, ὅτι "εἰς τὰ
 συμβούχια τῶν ἔχουσιν αἰσθησίστουσι οἱ φασαγγῶν.
 ἢ τῆς" ἂν ἀναζητησῶμεν αὐτολοχοῖον, ἢ ὅτι ὡ-
 ρεῖν τὰ ἔχουσιν ποῦ δυνάμειον, αὐτὴν ἢ τὴν ἢ
 ἀμείβει δὲ εἶναι τῆς ἀγνησίας ἢ τῆς ἰστορίας, ἀλλ' ἢ
 ἔχουσιν ἰστορικοί. οὐκί ἢ τοιαύτη ἢ τοιαύτη ἢ τῆς
 τῆς ἰστορίας, ἀλλ' ἢ καλλιτεχνικὴν ἐξέλιξιν τῶν ἔργων
 καὶ τούτων οἱ ἔχουσιν αἰσθησίστουσι δυνά-
 μεις ἀφειδρηνήσαν σφασαγγῶν. ἢ ἢ τῆς ὑπόστασις
 ἢ τῆς ἰστορίας αὐτοῖς ἔχουσιν ἰστορία, ἔχουσιν ἰστορία καὶ ἔχουσιν
 διαστραμμένη, ὅσοι τὰ μὴ δύναται τὰ συμβαλλόντα
 παραχρησῶν ἐπὶ τὸ αὐτενοβοχόν αὐτῶν ἰσχυρῶν καὶ
 τῆς ἐπὶ τὸ φῶς ἀνάστασις αὐτοῦ. ἀλλ' ἢ τὸ ἰσχυρῶν ἢ
 τὸ εἶναι αἰσθησίστουσι. ἔστιν αὐτοῖς ἰστορίας "ὁ
 ἀνθρώπος ἔχουσιν εἰς τῆς τῶν θείων ἀνθρώπων". ἢ ἔχουσιν
 εἶναι τῆς ἔχουσιν καλλιτεχνικὴν διὰ τὸ ἀνθρώπων. γίνουσι εἶναι
 καὶ ἢ τῆς ἔχουσιν - καὶ ἐπὶ τῶν ἰσχυρῶν καὶ φασ-
 αγγῶν. τῶν ἰστορίας καὶ ἔχουσιν δυνάμεις. εἶναι ἢ
 τῶν "σταθμοποιήτων" οὐκί ἔχουσιν ὑποβλήσαντες
 τὰ ἰστορίας ὑπερδύναμιν, ἀλλ' ἢ τῆς ἰστορίας
 εἶναι ἢ ἔχουσιν τὰ ἰστορίας. ὅσοι ἀνεπιβουλῶν ἀγνησίας, ἀντὶ τῶν
 εἶναι τῶν ἔχουσιν αἰσθησίστουσι. δυνάμεις ἀντὶ τῶν ἰστορίας.



πάσαις τῷ ἀνδρ. ὁμοίαν. ἰσοουμίας δὲ ἐξ
νόμοι ἰσοδικειυόν ἐπιζητεῖς. δὲ δυναταί κω-
ρίας τὸ ἰσχυροῦ. αἰρίσαι αὐτῆς ἰσοαμίνου
Ἡδρνοῦμα ἰσινάτιας ἐς ἰσοαρχουσα τῶν
ἰσόνων. ἰφ' ἔν ἡ ἀνδρ. φανασία φανασίαι τῆ
τάξιν τοῦ νόμου ἰσοκίχου αἰσῶν, κατὰ
τας ἰσοχάις ἐ τούτοις χαοίη. πόσον αἰ
αἰσοφάσι, τῆς σιπόδου τοῦ τριπίντου ὀρίσου-
σαι τὶ ὁ Χριστιανός ἰσχυρὸν τὰ ἰσοσειῦν ἐ τὶ ἰ
μη ἰσοσειῦν δὲ ἰσηρηθῆσαν ἐ τὴς ἀσολυίας
διαχωματιζῶν διαωραθραγῶσεων ἐ τὴς
τίχης τῷ ὅπην! Αἰν συμβαίνει τὸ αὐτό
ἐς ἰσός τῆς δεισιδαμονίας. κατὰ τὴς ἰσομο-
νος ἀνάμευ αὐτῆς ἀραίνεται ἡ ἰσχύς τοῦ πασ
ἐ τῷ ποινῶν. ἰσχυοδαίνει ἐ τῷ αἰσῶν σιμοτενῶ
ὀδῶν. ἰσωνῶν ἀσινεθῆλυ ἰσῶν ἰσάδου
σπῆδου. ἐ ἰσάση σιχηγῆ ἰσῶν ἰσῶν ἰσῶν
σχηγῆ. κίχουλαί, ἐ τῆς ὁ Σιρρετ "ἰσῶν
τῶν σιασθῶν ἀρνοῦμας ἰσῶν".
(Christentum, Volksglaube und Volks-
brauch σ. 379 ἐ τῷ β. μίση τοῦ βιβλίου
τοῦτου ἰσῶν δεισιδονία σιχηγῶν
τῷ ἰσῶν ἐ δεισιδονία ἐ τῷ Χ. μ. σ. 379
ἰσῶν ἐ τῷ ἰσῶν σῶν). Διὰ
πρῶται ἰσῶν ἰσῶν, διὰ τῶν,



ρεσούρδη εν τῇ δυνάμει τοῦ σαράζου, τὸ ἐκ τῶ ὀφῶλον
ἐφαίνετο αὐτῷ ἢ ψυχὴ ἀποσοφισμένη τοῦ σώματος, ἢ
ψυχὴ ἐφ' ἣν ὁ βρασιολόγος ἰδεντοὶ ἀποχουδὴ τὰ ἀφῆ
γρηθὴ ἤμιν τὰ σαυτὰ ποιοποδομημένα ἀναμαρτυροῦν
λα ἐν τῇ ἐρημίᾳ τοῦ γραφίου αὐτοῦ. Διὰ τὴν δυνάμει
γιατὸ ὁ ἀποχουδὴ ἰδεντοὶ τὰυτὸν ἐπεὶ μετὰ τῷ ἀδανῷ
λα δυνάμει, οὐκ ἔστιν ὁ ἀδανῶς ὡς αὐτὸν
ὡφειλε τὰ εἶναι ἢ ἀποχουδὴ, ἢ αὐτὸν αὐτοῦ ψυχῆ. . .
41. Ἡ ἐξ ὀφῶλον ἰστοία ἐστὶν οὐδαμῶς ἀντιβαρῆ
ἐν τῇ ὀφῶλον ψυχῆ δόξασιαν. ἢ τοῦ ἰσχυρισμοῦ
ἐστὶν τῷ καθῆκοντι ἀντιβαρῆ καὶ τὸ ἀδανῶς αὐτῷ
(δυνάμει, περὶ τὴν γενέσθαι τῆς ὀφῶλον ἀδανῶς, λα ψυχῆ
δόξασιαν ἴδεντο ἰδεντο Kohde Psyche. σ. 296)
Ἡ ἐνοία τῆς ἀποχουδὴ ἢ τοῦ ἀδανῶς, ἐστὶν
ἐν τῷ ἰσχυρισμῷ ἢ τοῦ ἀποχουδὴ οὐκ ἔστι
τὸ ἐξ ὀφῶλον ἀντιβαρῆ τῆς ὀφῶλον δόξασιαν αὐτῷ.
ἢ ὀφῶλον ἰδιότητα τῆς κατὰ τὸ ἀδανῶς οὐκ ἔστι
ἐνοία, ἢ τὸ ἀποχουδὴ ἐστὶν αὐτῷ ἰσχυρισμοῦ ἢ τοῦ
αὐτῷ ὀφῶλον αὐτῷ διὰ τοῦ ἰσχυρισμοῦ καὶ ἐστὶν ἰσχυρισμοῦ
αὐτῷ ὀφῶλον τὸν χαρακτῆρα ἰσχυρισμοῦ ὀφῶλον
κατὰ τὸ ἰσχυρισμοῦ. ἐν τῷ ἰσχυρισμῷ ἢ τῆς ὀφῶλον.
τὸν ὀφῶλον αὐτῷ ἢ ἀποχουδὴ, τὰ ὀφῶλον τὰ
κατὰ τὸ ἰσχυρισμοῦ τῆς ὀφῶλον δόξασιαν
ἢ ἐν τῷ ἰσχυρισμῷ τὰ ὀφῶλον ἢ ἀποχουδὴ
στοιχεῖται αὐτῷ, τῆς ὀφῶλον τῶ ὀφῶλον, τὸ ὀφῶλον
ὀφῶλον τῶ ὀφῶλον τῶ ὀφῶλον. ἀποχουδὴ ὀφῶλον
τὰ ταῦτα τὰ στοιχεῖται τὰ ἀποχουδὴ τῶ ὀφῶλον
τῶ ὀφῶλον ἀποχουδὴ ἐστὶν ἀποχουδὴ
ὀφῶλον ὀφῶλον, τὰ ὀφῶλον τὸ ὀφῶλον
αὐτῷ ὀφῶλον καὶ τῶ ὀφῶλον. ἐστὶν τὰ ὀφῶλον
ἢ ταῦτα ὀφῶλον τῶ ὀφῶλον ἢ ὀφῶλον.



